

האם יש חיוב לומר בסעודה מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר

אין חיוב דוקא במזמור זה, דגם המשנ"ב בסי' קע סק"א לא הזכיר אלא שטוב לומר כן כדי לומר ד"ת בסעודה ומזמור זה טוב לומר כד"ת בסעודה כיון שיש בו תפילה על מזונותיו, אבל אם אמר ד"ת אחרים אין חיוב לומר מזמור זה, דעיקר מזמור זה הוא משום שצריך לומר ד"ת בסעודה, רק שטוב לומר מזמור זה משום שיש בו גם תפילה על מזונותיו והוא בכלל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם (סנהדרין קא).

ומ"מ אפשר שיש בזה הנהגה לומר כן בכל סעודה כדי שתהיה לו קביעות בד"ת בסעודה ולא יארע שישכח לומר ד"ת בסעודה, ובמשנ"ב הובא לומר לומר אחר המוציא דהיינו מיד בתחילת הסעודה, ועיקר הטעם נראה כדי שלא ישכח אח"כ, וגם נראה דיש מעלה שכל מה שיאכל יהיה על שולחן שכבר אמרו עליו ד"ת בזמן זה, (ובודאי שאמירת מזמור זה בסעודה היא סגולה לפרנסה).

ומקור המשנ"ב מהח"א כלל מה ס"ד ששם ציין בשם הא"ר סי' קסו וציין ג"כ לדברי הזוהר (בשלח סב ע"ב) שאסור לאכול עד שיתפלל על מזון, אולם גם הח"א לא כתב רק שהוא מנהג טוב, והיינו דלשון אסור לאו דוקא דלדין עבר איסור בזה, ורק אם לא אמר ד"ת כלל משמע בחי"א שם שעבר איסור בזה.

וכן במשנ"ב סי' קסו סק"ג כתב שכתבו הספרים בשם הזוה"ק שמצוה לאדם שיתפלל בכל יום על מזונו קודם האכילה ע"כ, ומשמע שאינו חיוב, והזכיר שם שיוצא בזה באמירת ה' רועי לא אחסר.

וגם בא"ר לא הזכיר שהוא חיוב וגם לא הזכיר דברי הזוהר, אלא כתב בשם השל"ה דף פ"ה [שער האותיות, קדושה ד"ה מלבד] שטוב וישר לומר מזמור לדוד ה' רועי וגו' מיד אחר אכילת ברכת המוציא, מפני שמדבר בבטחון הש"י על מזונות ושאר דברים כל ימי חייו ולאחר מותו שלא ילך בגיהנם ע"כ.

ובגוף דברי הזוהר יש לציין לדברי שעה"כ לז' ע"א דמשמע שמקיים דברי הזוהר בשאלתו בשומע תפילה על מזונותיו, ואפשר דלדין כבר מקיים גם בברך עלינו מעיקר הדין אבל יותר נראה דהכונה לתפילה מיוחדת לזה כדי שיאמין שמזונותיו באין בהשגחה, וגם לא נראה דנקט ע"פ הזוהר שיש בזה איסור.

ומקור אמירת מזמור לדוד בסעודה אולי בפרע"ח שי"ח אות טו והראשונים אפשר שלא הכירו בזמנם מנהג זה ולכן בודאי שלא נאמר בתורת חיוב.

המקור לומר בשבת הוא בשעה"כ ע"ד ושם אי' לפני קידוש.

וששאלתם אם בסעודה שלישית של שבת יש חיוב בזה הנה לפי מה שנתבאר אין בזה חיוב אבל כבר נהגו בזה (ועי' בבני יששכר לאבדק"ק מדינוב ענייני שבת ח יט משכ"ב), ומ"מ נראה דלא נהגו בזה בתורת חיוב גמור וכמו בשאר זמירות שבת.

ויש שנהגו לומר בסעודה שלישית ג' פעמים מזמור לדוד (עי' ליקוטי מהרי"ח ובני יששכר לאבדק"ק דינוב ענייני שבת ח אות יז ואות כ' ובסידור כתר נהורא סעודה שלישית).

